

Адамъ и Ева нѣмали нужда отъ облѣкло: тѣ были голы и, като певичны младенцы, не ся срамяли. Тѣ не уѣщали ни болѣзни, ни горести. Возъ това блаженство, тѣ още бесѣдовали лицемъ къ лицу съ своего Создателя и неговы-тѣ Ангелы. Въ Едемъ или зениый рай ся памиралн всякаквы дръвн, кои были на гледъ пріятны и давали вкусны плодове: а посрѣдъ рай стояли двѣ чудны дръвн-та: дръво живоотно и дръво познанія добра и зла. Богъ рекъль Адаму: „Якъ отъ плодове-тѣ отъ всичкы-тѣ дръвн въ таѣхъ градинѣхъ, нѣ отъ плода отъ дръво-то познанія добра и зла да не ядешъ: токо-что вкусите отъ него, неспрѣмѣнно ще умрете“. Съ таѣхъ заповѣдь Богъ искалъ да испыта Адама и Евѣ, зачото само съ безусловно повиновение и дѣтскѣ покорность они можехъ да покажатъ както совершенѣхъ прѣданность и истиннѣхъ любовь, така и довѣренность къмъ Отца небеснаго.

ГЛАВА IV.

Грѣхопаденіе-то на прародители-тѣ.

Діаволь-тѣ ся прѣсторилъ на змійхъ, коя-то е найхытра отъ всичкы-тѣ животны на земь-тѣхъ, явилъ ся на Евѣ и рекъль ѱ: „Зачто ви запрети Богъ да ѣдете отъ плодове-тѣ на всичкы-тѣ дръвн райскы?“ Ева отговорила: „Богъ ни позволи да ѣдемъ отъ всичкы-тѣ плодове въ таѣхъ градинѣхъ, и само за дръво-то, что стои посрѣдъ рай, каза: да не ѣдете отъ плода му, нито да ся прикоснете до него, за да не умрете.“—„Вы нѣма да умрете!“ рекла змій-та: „Богъ знае, че чтомъ вкусите отъ тойзи плодъ, ще ви ся отворятъ очи-тѣ, ще станете като богове, ще познаете добро-то и зло-то“.

Ева погледала на дръво-то съ возжелѣніе да вкуси отъ плодове-тѣ му, и чрѣзь това тя вече съгрѣшила въ сърдце-то си. Кой ся колебае при искушеніе, внимава въ оболценіе и гледа съ наслажденіе на вещь возбраненѣхъ, той вече согрѣ-